

контролюючих функцій; вдосконалення методів фінансового планування, звітності та системи контролю за витрачанням коштів Фонду медичного страхування України.

Окрему увагу слід приділити приватним страховикам. У проекті закону це страхові організації, які здійснюють свою діяльність у порядку, передбаченому цим Законом та відповідно до умов і вимог, передбачених порядком отримання ліцензії на проведення загальнообов'язкового державного соціального медичного страхування. Вони охоплюють організації, що мають ліцензію на страхування життя (накопичувальне страхування), а також спеціальні медичні страхові компанії, які можуть займатися лише медичним страхуванням (накопичують довгострокові резерви).

Перший варіант українцям доволі знайомий, адже окрім автострахування, громадяни зверталися і звертаються до страхових компаній за медичним страхуванням, подорожуючи за кордон.

Кожен, кому доводилося звертатися за межами України до медичних установ, позитивно говорить про переваги медичного страхування за кордоном. При цьому вже зроблені перші кроки та змінюється свідомість громадян, які страхують своє життя і здоров'я через страхові компанії, що мають ліцензію. Типовими є пропозиції приватних страхових компаній. Зокрема, у пакеті дозволених послуг пропонується: невідкладна швидка допомога, стоматологічна допомога, професійний огляд, забезпечення медикаментами, супровід вагітності та пологів, оздоровлення та багато іншого.

Здається, що взаємовідносини страховиків, страховальників та застрахованих осіб мають бути зрозумілими. Однак найбільш наболіле питання – це постачальники медичних послуг, тобто заклади охорони здоров'я.

Бюджетна медицина у нас де-юре існує лише в Основному Законі, але де-факто якість та результат з'являються лише у разі достатності коштів. Сьогодні, коли ми звертаємося до лікарів державної лікарні, то просто платимо гроші за все (огляд, ліки, УЗД), не отримуючи бажаного результату. В кращих випадках, знову ж таки за наявності грошей, звертаємося до приватних закладів охорони здоров'я, адже сервіс і зацікавленість лікарів державних лікарень усім відомі.

Якими стануть медустанови з прийняттям Верховною Радою України 19.10.2017 р. урядового законопроекту «Про державні фінансові гарантії надання медичних послуг та лікарських засобів»? Чи позбудеться Україна малоефективної системи медицини, успадкованої від соціалістичного періоду своєї історії? Час покаже...

Сподіваюся, що до повного реформування системи медицини, відповідно до Національної стратегії реформування системи охорони здоров'я в Україні на період 2015-2020 рр. та Європейської стратегії здоров'я – 2010, державні медичні заклади систематизують, мобілізують та налагодять свою роботу.

Виконувач обов'язків Міністра охорони здоров'я Уляна Супрун заявила: «Ця реформа є першим кроком, щоб навчити медичну спільноту та пацієнтів розумінню, що таке медична страховка і послуга. Тоді ми зможемо надалі змінювати систему, виходячи з потреб України».

Не можемо погодитися та констатувати, що медичному страхуванню в Україні бути. Медреформа необхідна кожному громадянину України, іноземцю чи собі без громадянства. Звичайно, для цього потрібен час, затрати та сили. Тому українцям слід набиратися терпіння, а також усіма способами сприяти зміцненню та вдосконаленню медичної системи нашої країни. [✉](#)

Адмінарешт через недопуск податківців до перевірки

Елізавета МАЛІМОН, молодший юрист ЮФ Trusted Advisors

Одним зі способів забезпечення виконання платником податків його обов'язків, визначених законом, є адміністративний арешт майна.

Арешт може бути накладено контролюючим органом на будь-яке майно платника податків, окрім майна, на яке не може бути звернено стягнення відповідно до закону.

Згідно з пп. 94.2 ст. 94 Податкового кодексу України, адміністративний арешт майна може бути застосований, зокрема, якщо платник податків відмовляється від проведення документальної або фактичної перевірки за наявності законних підстав для її проведення або від допуску посадових осіб контролюючого органу.

При цьому варто зазначити, що посадові особи контролюючого органу мають право розпочати проведення перевірки лише за наявності підстав для її проведення та за умови пред'явлення обов'язкових документів (направлений на проведення перевірки, копії наказу про проведення перевірки та службового посвідчення).

У разі неподання зазначених документів або пред'явлення документів, оформлених з порушенням вимог, встановлених нормами Податкового кодексу України, платник податків має право не допускати

посадових осіб контролюючого органу до проведення перевірки.

У разі відмови платника податків у допуску до проведення перевірки посадові особи невідкладно складають акт, який підтверджує факт відмови, з обов'язковим зазначенням заявлених причин відмови у допуску до проведення перевірки.

Порядок і процедура застосування адміністративного арешту активів платника податків регулюється ст. 94 Податкового кодексу України та Порядком застосування адміністративного арешту майна платника податків, який затверджено наказом Міністерства фінансів України #632 від 14.07.2017 р.

а наявності однієї з обставин, визначених у п.94.2 ст. 94 Податкового кодексу України, керівник контролюючого органу приймає рішення про застосування арешту майна платника податків.

Рішення про застосування адміністративного арешту майна приймається керівником (його заступником) державної податкової інспекції на підставі відповідного звернення працівника контролюючого органу. Як правило, таким працівником є податковий ревізор-інспектор, який був направлений на проведення перевірки, або податковий керуючий, який закріплений за підприємством.

Залежно від виду застосованого адміністративного арешту (повного або умовного), платник податків повністю позбавляється права розпоряджатися чи користуватися його майном, або таке право користування чи розпорядження обмежується шляхом необхідності отримання попереднього дозволу керівника контролюючого органу.

Рішення про застосування адміністративного арешту майна платника податків протягом 96 годин підлягає перевірці судом. Окрім того, рішення про арешт майна може бути оскаржене платником податків в адміністративному або судовому порядку.

Таким чином, лише у виняткових випадках та за умови дотримання всіх обов'язкових вимог, передбачених чинним законодавством, контролюючі органи мають право застосовувати до платника податків адміністративний арешт майна. [✉](#)

СПІВПРАЦЯ З «ЮРИДИЧНОЮ ГАЗЕТОЮ» [®]

- Публікація матеріалів
- Організація інтерв'ю

- Надання коментарів
- Листування з редакцією

[✉ info@yur-gazeta.com](mailto:info@yur-gazeta.com) ☎ (044) 364-83-85